

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۱۸.۰۴.۰۹

گزارش تصویری

قهر طبیعت در کنار توحش استعمار

زلزله ننگرهار

(جمعه ۱۷ اپریل)

(۱۹)

وقتی طبیعت هم در کنار نیروهای اشغالگر دست به ویرانگری علیه مردم ما می زند، چنین منظره هانی را به نمایش می گذارد. روز قبل برادر ویا خواهر این فرزندان افغان به وسیله نیروهای اشغالگر به خاک و خون کشانیده شد، امروز آنها را از ما زلزله گرفته است، فردا باز هم برادر ویا پدر این قربانیان را استعمار به خون خواهد کشانید.

برای آنها نیکیه عادت کرده اند همه چیزی را توجیه نمایند تا بادران خویش را برانت داده باشند، باید نوشت : هرگاه کشور در زیر چرخ تانکهای غول پیکر و بمب افکنهای ناتو خرد نمی شد و به پدر این اطفال معصوم فرصت داده می شد تا سرپناهی در خور زیست یک انسان برای خانواده اش آماده سازد به یقین زلزله هانی با آن درجه چنین قربانی های دلخراشی از مردم ما نمی گرفت. مگر در طی قرون از یک جانب حاکمیت نوکران استعمار بر حیات انسانهای این سرزمین و غارت دسترنج شان به وسیله آنها و از جانب دیگر تجاوزات پیهم استعمار و اشغالگران به صورت مستقیم بیشترین نیروی "مرد افغان" را در عوض ارتقاء سطح زندگانی خود و خانواده اش و بالا بردن بردن درجه مصونیت علیه قهر طبیعت، در بند مناسبات استعماری مقید نموده، مردم ما را چنان تابع طبیعت ساخته است که در تمام جهان نمی توان مردم کشور دیگری را به این درجه ناتوان و مشابه دید. ما را اعتقاد راسخ بر آن است که هرگاه مردم ما قادر شوند پوزة استعمار را بار دیگر به خاک بمانند و سرنوشت خویش را خود با دستهای توانمند شان رقم زنند، با چنان گامهای بلندی در جهت غلبه بر قهر طبیعت حرکت خواهند نمود که تا امروز نظیر آن کمتر دیده شده است.

به خاطر نجات از قهر طبیعت و غلبه بر آن باید نخست زنجیر های اسارت استعماری را از دست و پای خویش گشوده نیروی خلافة مردم را از بند آن آزاد سازیم. در آن صورت است که قادر خواهیم شد مانند تمام انسانهای متمن در جة آسیب پذیری خویش را در قبال قهر طبیعت به حد اقل آن برساییم.

به تمام این عکسها به دقت نظر اندازید و ببینید که چگونه یک ملت در قبال قهر طبیعت تنها گذاشته است. این تنها مردم اند که به کمک همدیگر شتافته و هیچ اثری از وابستگیان اداره مستعمراتی و به اصطلاح "جامعة بین المللی" در آنجا دیده نمی شود تا به مردم در خون تبیده، کمکی برسانند. این حالت بار دیگر به اثبات می رسد که نباید از نیروهای اشغالگر و اداره مستعمراتی کرزی امید کمکی را داشت. آنها به خاطر تأمین منافع استعماری و فردی خویش در این سرزمین حضور دارند. ما باید یاد بگیریم که با اتکاء به نیروی خود بر دشمن استعماری و موانع طبیعی غلبه نماییم. به امید آتروز.

گزارش (۹) صفحه می باشد.

به چهره این دوخواهر نظر اندازید. آنها چه خوش به خواب رفته اند. خوابی که بیداری ندارد. خواب مرگ. آنها اگر در ظاهر قربانی قهر طبیعت اند اما در حقیقت قربانی بیداد مناسبات غیر انسانی استعماری در کشورند، که سرپناهی بهتر و مستحکتر از کلبه خاکی نداشتند. نوشتیم "خواب مرگ" مگر نه این است که انقیاد طلبان واستعمار پذیران نیز به خواب مرگ رفته اند؟

زودتر به خاطر کدامین قربانی اشک بریزند؟ قربانی استعمار و یا قربانی طبیعت؟ مگر یک مادر چقدر اشک می

تواند داشته باشد؟

